

אלקושי, אהוד

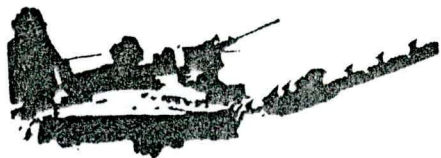

אהוד, בן רות ופרופ' גדליהו, נולד ביום י"ט בניסן תרצ"ח (20.4.1938) בירושלים. הוא למד בגימנסיה העברית ברחביה, במגמה הריאלית וסיים בה את לימודיו בשנת תשט"ז. אהוד היה תלמיד חרוץ והצטיין במקצועות המתימטיקה והפיסיקה, וכמו כן היה ספורטאי נלהב. הוא נמנה עם חניכי גדנ"ע-אוויר, ובשנת 1953 השתתף בקורס השתלמות בגדנ"ע והוסמך כמדריך בבניית טיסנים ובהטסתם. למן ילדותו היה אהוד מסוגר בתוך עצמו וארשת רצינית ועצובה נסוכה על פניו. אך מתחת לקליפת האדישות כביכול, שכנה נפש עדינה, פיוטית ורגישה. בשירה, ובייחוד בזו של אברהם שלונסקי ונתן אלתרמן, שהרבה להגות בה, חיפש פתרונות לחידות אשר חדו לו החיים. התכונות המיוחדות לו היו ענוותנות וביישנות, ובעטיין סלד מכל גילוי של התבלטות וראויותנות. מהלך היה לצדי המדרכה, כמצניע עצמו בצל קירות הבתים, כשקומתו התמירה שחוחה במקצת, ומצעדו חרישי, מהסס, כשל עובר-אורח המהלך בארץ זרה. הוא הרבה להתבונן ולקרוא, לקלוט רשמים ודעות, אך רק לעתים רחוקות הביע את שהיה אצור בו. תמיד הניח לאחרים לדבר והוא כמו עמד מן הצד. בזכות סלידתו מן הנצחנות והווכחנות, לצד יתר מעלותיו, התחבב על כל מי שהיטיב להכירו. עירנותו ורגישותו לסבלו של הזולת משכווהו לאנשים בודדים, וקשיי-יום, מתוך הזדהות עם כאבם ומצוקתם, ואלהיידעו לגמול לו בחיבה רבה וברעות של אמת, כשם שגמלו לו בחיבה ורעות יתר ידידיו מימי הגימנסיה והטכניון. אהוד היה חדור הכרה ציונית-ממלכתית שורשית, שספג אותה משחר ימיו בבית הוריו, ומילא בנאמנות את חובותיו הלאומיות, הן בחייו האזרחיים והן בשירותו בצה"ל.

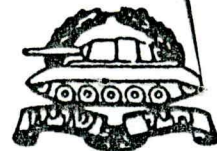
אהוד גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1956. הוא ביקש לשרת בחיל האוויר, אך נכונה לו אכזבה: בבדיקות המוקדמות, שנדרשו מן המועמדים לחיל, נתגלה ליקוי בכושר הבחנתו בצבעים, ובעטיו של ליקוי זה בעיניו נפסלה מועמדותו. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס למדריכי טופוגרפיה, בקורס מש"קי חבלה ובקורס מש"קי טנקים, הוצב לחיל השריון והיה לטען-קשר בטנק. הוא לחם במלחמת קדש ובמלחמת ששת הימים, והוענק לו "אות סיני" ו"אות מלחמת ששת הימים".

בשנים תשכ"א-תשכ"ב למד בבית-הספר הגבוה למדידות בחולון. הוא היה מן המצטיינים שבתלמידים וזכה במלגת לימודים ממועדון "רוטרי". לאחר שסיים את חוק לימודיו שם, עמד בבחינות הכניסה לטכניון בחיפה ונתקבל לפקולטה להנדסת בניין. את לימודיו בטכניון סיים בהצלחה, ובשלהי שנת 1966 הוענק לו התואר מוסמך למדעים - מהנדס בניין. אחרי כן שימש כמדריך במקצועות המתימטיקה והגיאודסיה בבית-הספר הגבוה למדידות בחולון, ששנים אחדות לפני כן נמנה עם תלמידיו. בשנים תשכ"ט-תש"ל המשיך בלימודיו בפקולטה להנדסת בניין בטכניון, לקראת התואר השני, מגיסטר, ונחמנה לאסיסטנט משתלם. נושא המחקר שעסק בו, לשם קבלת התואר, היה "תצפיות גראוויטטריות לצורך איזון מדויק". במלחמת יום-הכיפורים השתתף אהוד בקרבות הבלימה נגד המצרים בחזית סיני. ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973), נפל בגזרה המרכזית, מול גשר פירדאן. טיל פגע בטנק בו שימש תותחן. הטנק התלקח באש ואהוד נספה. תחילה נחשב כנעדר, אך לימים זוהתה גופתו, והוא הובא למנוחת-עולמים בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אב, אם, אח ובת. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

מפקדו העיד עליו, שהיה חייל מסור וחבר מצוין, אהוד על כל מי שהכירו. יחסו למשימות שהוטלו עליו היה רציני והוא הצטיין בסבולת גופנית ובתפיסה מהירה.

עמותת "יד לשריון" בלטרון

מ.א. 400144

סמר אלקושי אהוד ז"ל

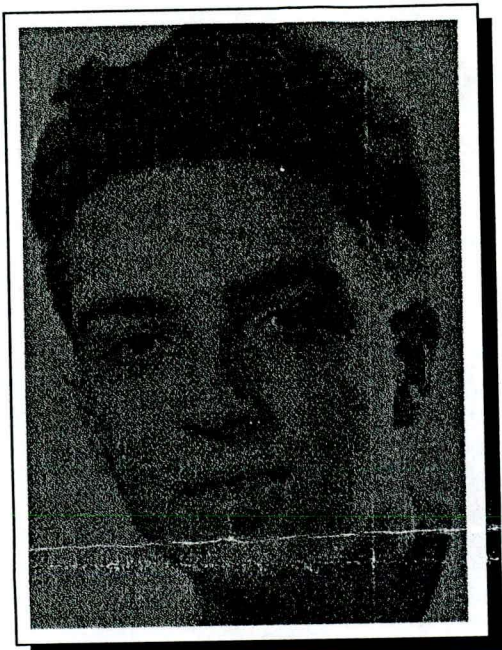
בן רות וגדליהו

נולד בירושלים
20/04/38

נפל ב-15/10/73
יט תשרי תשלד

בשרותו ב-אגד השלמות 227
מלחמת יום כיפור
סיני ותעלת סואץ
גשר פירדאן

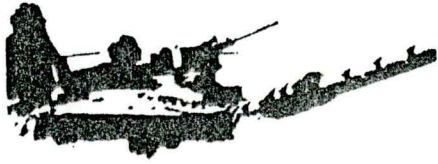
נקבר ב-(י-ם) הר הרצל

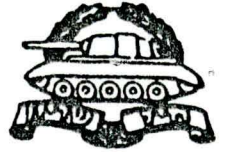
מסוגר בתוך עצמו וארשת
רצינית ועצובה נסוכה על
פניו. אך מתחת לקליפת
האדישות כביכול, שכנה נפש
עדינה, פיוטית ורגישה.
בשירה, ובייחוד בזו של
אברהם שלונסקי ונתן
אלתרמן, שהרבה להגות בה,
חיפש פתרונות לחידות אשר
חדו לו החיים. התכונות
המיוחדות לו היו ענוותנות
וביישנות, ובעטין סלד מכל
גילוי של התבלטות
וראוותנות. מהלך היה לצדי
המדרכה, כמצניע עצמו בצל
קירות הבתים, כשקומתו

המשך ...

אהוד, בן רות ופרופ'
גדליהו, נולד ביום י"ט
בניסן תרצ"ח (20.4.1938)
בירושלים. הוא למד
בגימנסיה העברית ברחביה,
במגמה הריאלית וסיים בה את
לימודיו בשנת תשט"ז. אהוד
היה תלמיד חרוץ והצטיין
במקצועות המתימטיקה
והפיסיקה, וכמו כן היה
ספורטאי נלהב. הוא נמנה עם
חניכי גדנ"ע-אוויר, ובשנת
1953 השתתף בקורס השתלמות
בגדנ"ע והוסמך כמדריך
בבניית טיסנים ובהטסתם.
למן ילדותו היה אהוד

עמותת "יוד לשריון" בלטרון

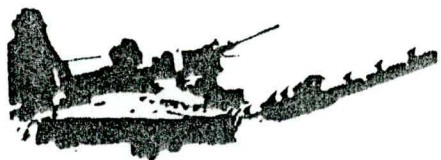
מ.א. 400144

סמר אלקושי אהוד ז"ל

בן רות וגדליהו

שנדרשו מן המועמדים לחיל, נתגלה ליקוי בכושר הבחנתו בצבעים, ובעטיו של ליקוי זה בעיניו נפסלה מועמדותו. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס למדריכי טופוגרפיה, בקורס מש"קי חבלה ובקורס מש"קי טנקים, הוצב לחיל השריון והיה לטען-קשר בטנק. הוא לחם במלחמת קדש ובמלחמת ששת הימים, והוענק לו "אות סיני" ו"אות מלחמת ששת הימים". תשכ"א-תשכ"ב למד בבית-הספר הגבוה למדידות בחולון. הוא היה מן המצטיינים שבתלמידים וזכה במלגת לימודים ממועדון "רוטרי". לאחר שסיים את חוק לימודיו שם, עמד בבחינות הכניסה לטכניון בחיפה ונתקבל לפקולטה להנדסת בניין. את לימודיו בטכניון סיים בהצלחה, ובשלהי שנת 1966 הוענק לו התואר מוסמך למדעים - מהנדס בניין. אחרי כן שימש כמדריך במקצועות המתמטיקה והגיאודסיה בית-הספר הגבוה למדידות בחולון, ששנים אחדות לפני כן נמנה עם המשך...

התמירה שחוחה במקצת, ומצעדו חרישי, מהסס, כשל עובר-אורח המהלך בארץ זרה. הוא הרבה להתבונן ולקרוא, לקלוט רשמים ודעות, אך רק לעתים רחוקות הביע את שהיה אצור בו. תמיד הניח לאחרים לדבר והוא כמו עמד מן הצד. בזכות סלידתו מן הנצחנות והווכחנות, לצד יתר מעלותיו, התחבב על כל מי שהיטיב להכירו. עירנותו ורגישותו לסבלו של הזולת משכוהו לאנשים בודדים, וקשי-יום, מתוך הזדהות עם כאבם ומצוקתם, ואלה ידעו לגמול לו בחיבה רבה וברעות של אמת, כשם שגמלו לו בחיבה ורעות יתר ידידיו מימי הגימנסיה והטכניון. אהוד היה חדור הכרה ציונית-ממלכתית שורשית, שספג אותה משחר ימיו בבית הוריו, ומילא בנאמנות את חובותיו הלאומיות, הן בחייו האזרחיים והן בשירותו בצה"ל. אהוד גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1956. הוא ביקש לשרת בחיל האוויר, אך נכונה לו אכזבה: בבדיקות המוקדמות,

עמותת "יד לשריון" בלטרון

מ.א. 400144

סמר אלקושי אהוד ז"ל

בן רות וגדליהו

תלמידיו. בשנים תשכ"ט-תש"ל
המשיך בלימודיו בפקולטה
להנדסת בניין בטכניון,
לקראת התואר השני, מגיסטר,
ונתמנה לאסיסטנט משתלם.
נושא המחקר שעסק בו, לשם
קבלת התואר, היה "תצפיות
גראווימטריות לצורך איזון
מדויק" .. במלחמת יום-
הכיפורים השתתף אהוד
בקרבות הבלימה נגד המצרים
בחזית סיני. ביום י"ט
בתשרי תשל"ד
(15.10.1973), נפל בגזרה
המרכזית, מול גשר פירדאן.
טיל פגע בטנק בו שימש
תותחן, הטנק התלקח באש
ואהוד נספה. תחילה נחשב
כנעדר, אך לימים זוהתה
גופתו, והוא הובא
למנוחת-עולמים בהר-הרצל
בירושלים, השאיר אחריו אב,
אם, אח ובת. לאחר נופלו
הועלה לדרגת סמל-ראשון.
מפקדו העיד עליו, שהיה
חייל מסור וחבר מצוין,
אהוד על כל מי שהכירו,
יחסו למשימות שהוטלו עליו
היה רציני והוא הצטיין
בסבולת גופנית ובתפיסה
מהירה.

האב הקדיש לזכר אהוד את ספרו

"אוצר פתגמים וניבים לסיניי"

מתורגמים לעברית בליווי ביאורים, הסברים למגבילות
עבריות וארמיות

ע 21

Q21

לבני בכורי מחמד עיני, אציל הנפש וטהר הלב אהוד זק"ל
נולד בירושלים בי"ט כניסן תרצ"ח, נפל בקרב עם קלגסי מצרים
בי"ט בתשרי תשל"ד

במלחמת יום הכיפורים בגיזרה המרכזית של תעלת סואץ מול גשר הפירדן

הספר ראה אור בהוצאת הספרים ע"ש י"ל מאגנס האוניברסיטה העברית
ירושלים והופיע בכמה מהדורות.)

כמו כן הקדיש האב את תרגום הספר מפולנית לעברית

התרבות ההלניסטית

והתרבות הרומית

מאת פרופ' תאדיאוש ז'לניסקי לזכרו של אהוד (הספר הופיע בהוצאת
ראובן מס ספרית דני למדע פופולארי).

בהקדשה שבפתח כתב האב

"לבני בכורי אהוד זק"ל"

שנפל בקרב בי"ט בתשרי (1973 אוקטובר 15)

במלחמת יום הכיפורים בחזית סיני"

בזוואתו הורה האב לפתוח ספריה מדעי היהדות לזכרו של אהוד.

ספריתו העשירה של האב בת עשרת אלפי הכרכים הועברה ל

Oxford Centre for Postgraduate Hebrew Studies
Oxford

והיא תפתח שם בקרוב ותקרא במצוות האב ע"ש אהוד זק"ל